

Numele Isus – G.F. Barlee

Ce înseamnă Numele Isus?

*Prețios, inegalabil este Numele Isus,
Nimeni nu-I poate spune valoarea.
E Numele cel mai dulce
Pe pământ și în cer, sus.¹*

În Sfânta Scriptură, numele sunt foarte importante și adesea au o semnificație remarcabilă.

Un exemplu: După ce Dumnezeu l-a chemat pe Avram din Ur în Caldeea să meargă într-o țară necunoscută, care urma să fie a lui, l-a numit *Avraam*. Acest nume înseamnă „tată al unei mulțimi”. Avraam a primit acest nume când încă nu avea copii. Dumnezeu a schimbat numele soției sale Sarai în *Sara*, care înseamnă „prințesă”. De asemenea, i-a promis lui Avraam un fiu care se va numi *Isaac*. Acest nume înseamnă „râs” și indică bucuria pe care nașterea lui i-o va aduce lui Avraam. Mai târziu, Dumnezeu i-a schimbat și numele nepotului său Iacov: el urma să se numească *Israel*, ceea ce înseamnă „luptător al lui Dumnezeu”. La timpul potrivit, Iacov a avut doisprezece fii, fiecare dintre ei având un nume cu o semnificație specifică. Cercetătorii ebraici ne oferă semnificațiile remarcabile ale altor nume din Vechiul Testament, dar să lăsăm aceste câteva exemple să fie suficiente.

Ne întoarcem acum la subiectul nostru principal – la Numele Isus. După ce Adam și Eva au fost neascultători și, astfel, au devenit înstrăinați de Dumnezeu, au fost alungați din Grădina Eden. Cu toate acestea, Dumnezeu, în mila Sa infinită, le-a promis un Mântuitor. Această promisiune a trăit ca o speranță puternică în inimile oamenilor temători de Dumnezeu, căci citim despre Iov: „Știu că Răscumpărătorul meu trăiește și la urmă El Se va ridica pe pământ” (Iov 19.25).

În cărțile lui Moise, pe lângă mielul pascal, șarpele de aramă și diferitele jertfe, care toate indică spre Hristos, găsim numeroase imagini prefigurative ale Răscumpărătorului promis de mult timp, de exemplu Iosif, Moise și Iosua. În Psalmi găsim multe referiri profetice la Răscumpărătorul care va veni. Și profeții vorbesc mereu despre Mesia cel suferind și despre Mântuitorul victorios, care va domni în vecii vecilor. Ei nu puteau să înțeleagă acest lucru la vremea respectivă, dar li s-a spus că profețiile lor nu erau pentru ei înșiși, ci pentru o generație viitoare (1 Petru 1.10-12).

În cele din urmă, timpul lui Dumnezeu a venit, așa cum ne spune Galateni 4.4: „Dar când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său, născut din femeie”. Înainte de nașterea acestui Mântuitor promis de mult timp, atât lui Iosif, cât și Mariei li s-a spus de către îngeri că El Se va numi Isus, adică *Mântuitor*; iar Mariei i s-a spus, de asemenea, că Sfântul, care Se va naște din ea, Se va numi Fiul lui Dumnezeu. În cele patru Evanghelii găsim relatarea despre viața Sa aici pe pământ, despre umblarea acestui Om desăvârșit (singurul Om desăvârșit care a trăit vreodată pe acest pământ).

Divinitatea Sa a fost ascunsă în umanitatea Sa pentru mulțimile care L-au urmat; ele Îl cunoșteau doar ca Fiul al tâmplarului din Nazaret și, prin urmare, L-au disprețuit. Dar ucenicii

¹ Remarca redacției: Tradus din cântarea „Precious Name! the Name of Jesus“ von Edward Ernest Nichols (1865–1952): Precious, peerless Name of Jesus, | None can tell its worth; | Sweetest Name there is in heaven, | Or on earth.

Săi cei mai apropiați vedeau din când în când puterea Sa divină strălucind și se minunau. Harul, tandrețea și răbdarea Lui erau vizibile pentru toți și poporul chiar se minuna „de cuvintele de har care ieșeau din gura Lui” (Luca 4.22). Dar, în același timp, sfințenia Sa îi irita și îi muștra pe preoți și pe conducători, astfel încât aceștia se gândeau mereu împreună cum să-L omoare.

Spre sfârșitul slujirii Sale publice, El le-a spus de mai multe ori celor doisprezece ucenici ai Săi că va fi luat captiv de către iudei, predat neamurilor și răstignit, dar că va învia a treia zi. Dar ei nu puteau să înțeleagă cuvintele Sale și se temeau să-L întrebe. Și, așa cum le spusese, așa s-a întâmplat: a fost trădat de unul dintre cei doisprezece și luat captiv de vrăjmașii Săi. Cu puțin timp înainte, El spusese deschis: „Pentru aceasta Mă iubește Tatăl, pentru că *Eu* Îmi dau viața, ca din nou să o iau” (Ioan 10.17). Câte lucruri sunt în aceste cuvinte, a căror profunzime nu o vom înțelege niciodată, nici aici, nici în glorie: și anume, dragostea de nepătruns a lui Dumnezeu și a Domnului nostru. Nu putem decât să ne plecăm capul și să ne închinăm!

Ce har și câtă tandrețe le arată ucenicilor Săi sărmani și îndurerați, după învierea Sa, asigurându-i că El este în continuare Stăpânul lor iubit, încurajându-i să se atingă de El, chiar mâncând și bând cu ei. Dar, chiar dacă a înviat din morți și S-a înălțat în glorie, El poartă în continuare același Nume laudat, Isus, după cum aflăm din mai multe pasaje din Sfânta Scriptură. În ziua înălțării Sale la cer, când ucenicii Săi au văzut cum El a fost luat în cer și „priveau țintă spre cer”, doi bărbați în haine albe s-au apropiat de ei și le-au spus: „Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? Acest Isus, care a fost înălțat de la voi în cer, așa va veni, în felul în care L-ați văzut mergând spre cer” (Faptele apostolilor 1.9,11).

Câțiva ani mai târziu, Ștefan a fost adus înaintea marelui preot și a sinedriului. După discursul său, el, „privind țintă spre cer, a văzut gloria lui Dumnezeu și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu” (Faptele apostolilor 7.55). Puțin mai târziu, Saul, prigonitorul, în drum spre Damasc, a fost izbit de o lumină mare din cer și a auzit un glas care îi vorbea și îi spunea: „*Eu* sunt Isus, pe care *tu* Îl persecuți” (Faptele apostolilor 9.5).

Care sunt gândurile și intențiile Tatălui pentru Fiul Său iubit? Să deschidem la Filipeni 2.5-11. Voi cita doar ultimele trei versete: „De aceea și Dumnezeu L-a înălțat foarte sus și I-a dăruit un Nume care este mai presus de orice nume, ca în Numele lui Isus să se plece orice genunchi, al celor cerești și al celor pământești și al celor de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domn.”

Am ajuns acum la sfârșitul micii noastre meditații asupra Numelui Isus, Omul glorificat, care este „strălucirea gloriei eterne”². O, dacă inimile noastre ar fi conduse la o dragoste mai profundă, mai deplină și mai personală pentru El! Încă o dată, El ne vorbește din glorie: „*Eu*, Isus, am trimis pe îngerul Meu, ca să vă mărturisească acestea în adunări. Eu sunt Rădăcina și Vlăstarul lui David, Steaua strălucitoare de dimineață. ... Cel care mărturisește acestea spune: Da, Eu vin curând! Amin! Vino, Doamne Isuse!” (Apocalipsa 22.16,20).

Titlul original în limba engleză: „The Name of Jesus” din *An Outline of Sound Words*, colecția anuală 31-40.

Sursa: www.stempublishing.com

² Remarca redacției: Barlee citează din cântarea „Brightness oft the Eternal Glory” de Robert Robinson (1735-1790).